

Sygn. akt V CZ 99/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa B. C., G. C.

i S. C.

przeciwko Kompanii Węglowej S.A. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej Kompanii Węglowej S.A. w K. z dnia 6 czerwca 2006 r. z powodu uchybienia obowiązkowi uiszczenia opłaty w terminie.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wносиła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwana wniosła apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 kwietnia 2006 r. w dniu 5 czerwca 2006 r. (koperta, k. - 111), tj. w ostatnim dniu do jej wniesienia. Natomiast należna opłata została uiszczona dopiero w dniu 6 czerwca 2006 r. (k.-113), tj. dzień po upływie tego terminu. Strona pozwana była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

W sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), zwana dalej „ustawą o kosztach”. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o kosztach apelacja należy do pism podlegających opłacie. Przepis art. 10 ustawy o kosztach wymaga od strony uiszczenia należnej opłaty przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że opłatę można wnieść w terminie otwartym do wniesienia środka odwoławczego. Bezspornym jest, że pozwana uiszczała opłatę następnego dnia po upływie tego terminu.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

W konsekwencji, wniesienie apelacji bez uiszczenia w terminie należnej opłaty skutkuje jej odrzuceniem. Przepis art. 130² § 2 k.p.c. nie ma zastosowania wobec środków odwoławczych oraz innych środków zaskarżenia, dla których ustawa przewiduje normę szczególną. Podstawą rozstrzygnięcia w takim przypadku jest przepis art. 130² § 3 k.p.c., który został zastosowany przez Sąd Apelacyjny. W związku z powyższym skarżone postanowienie należy uznać za prawidłowe.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.).